

430-23

۴۳۰ - ۲۳

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
 دادگاه دآوری دعاوی ایران - ایالات متحده

ثبت شد - FILED

شماره ۴۳۰ No 430

Date ۱۳۶۲ / ۲ / ۲ تاریخ 10 MAY 1983

پرونده شماره ۴۳۰

شعبه یک

حکم شماره آی.تی.ام. ۱۰ - ۴۳۰ - ۱۷

راکول اینترنشنال سیستمز، اینکورپوریتد،
 خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران،
 وزارت دفاع،
 خواننده.

DUPLICATE ORIGINAL
 نسخه برابر اصل

قرارداد موقت

در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دیماه ۱۳۶۰)، راکول اینترنشنال سیستمز، اینکورپوریتد ("راکول") ادعای علیه دولت ایران در دیوان دآوری به ثبت رسانید. این دعوی، چنین ادعا شده که ناشی از قراردادها و تعهداتی است که بین راکول و دولت ایران به ترتیب در تاریخهای ۷ اوت ۱۹۷۷ (۱۶ مردادماه ۱۳۵۶) و ۳ سپتامبر ۱۹۷۷ (۱۲ شهریورماه ۱۳۵۶) به امضاء رسیده است. راکول اظهار میدارد که کلیه تعهدات خود را با استثناء آنهایی که به علت فورس ماژور قادر به انجام آن نبوده، ایفاء نموده و اینکه خواننده قراردادها را بدون هرگونه قصور یا اهمالی از جانب راکول، فسخ نموده است. بر اساس این ادعا، راکول خواهان صدور حکمی دایر بر پرداخت مبلغ ۱۷ میلیون دلار با بستن خدمات ارائه شده، با ضافه بهره و مخارج می باشد. راکول همچنین خواهان آزاد کردن پاره ای ضمانتنامه های بانکی است که طبق قرارداد ملزم بوده است آنها را به عنوان تضمین حسن انجام قراردادها و نیز تضمین پیش پرداخت های انجام شده توسط خواننده، صادر نماید.

در ماه مه ۱۹۸۲، وزارت دفاع ادعای علیه راکول در دادسرای عمومی تهران به ثبت

رسانید. در پرونده مطروح در دادگاه عمومی تهران، وزارت دفاع خواهان جبران خسارت بابت نقض ادعائی قراردادهائی است که ادعای راکول در دیوان داوری، بر آنها مبتنی است.

راکول طی درخواستی که در تاریخ ۲ مه ۱۹۸۳ (۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) نزد دیوان به ثبت رسانده، ادعا نموده که به وی دستور داده شده در تاریخ ۷ مه ۱۹۸۳ (۱۷ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) در دادگاه عمومی تهران حضور یا بدو ضمن سایر موضوعات از دیوان تقاضا نموده به دولت ایران دستور دهد که دادرسی علیه راکول را تا پایان رسیدگی های مربوط به این پرونده در دیوان، متوقف نماید.

همانطور که دیوان داوری در قرار موقت شماره اف.تی. ۳۸۸ - ۱۳ آ.تی.ام. در پرونده شماره ۳۸۸ تی.سیستمز اینکورپوریتد علیه دولت جمهوری اسلامی ایران، متذکر گردیده، بیانیه الجزایر اصولاً " دولت ایران را آزاد گذاشته است که ادعاهای خود را در دادگاههای ایران مطرح سازد، ولو اینکه ادعاهای مزبور احتمالاً" به عنوان ادعای متقابل در دیوان قابل طرح باشد. در عین حال در قرار موقت مزبور ذکر گردیده که دیوان داوری ذاتاً " این اختیار را دارد که دستوراتی را که جهت حفظ حقوق طرفین و حصول اطمینان از اعمال کامل صلاحیت و اختیار خود ضرور بداند، صادر نماید. در قرار مزبور همچنین قید گردیده که احکام صادره توسط دیوان داوری که با توافق بین دو دولت تاسیس گردیده، نسبت به کلیه آرای صادره توسط دادگاههای ایران یا ایالات متحده که با حکم دیوان متناقض باشند، مقدم خواهد بود.

دیوان داوری، متعاقب درخواست تمدید مهلت توسط خواننده، مقرر داشت که لایحه دفاعیه تا تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۸۳ (۲۴ مرداد ماه ۱۳۶۲) به ثبت رسد.

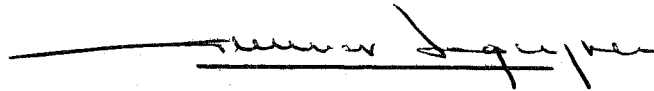
لایحه دفاعیه تا کنون به ثبت نرسیده و دیوان داوری هنوز خویای نظرات دولت ایران پیرامون درخواست مورخ ۲ مه ۱۹۸۳ (۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) خواهان نگردیده است. لذا دیوان داوری معتقد است که باید به دولت ایران امکان داده شود که به درخواست خواهان پاسخ دهد. بهر صورت با توجه به ادعای راکول دایر بر اینکه به وی دستور داده شده که در تاریخ ۷ مه ۱۹۸۳ (۱۷ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) در دادگاه عمومی تهران حضور یابد و با توجه به اختیاراتی دیوان در صدور دستوراتی جهت حفظ حقوق طرفین و حصول اطمینان

از اعمال کامل صلاحیت و اختیار خود، دیوان داوری مقتضی می‌داند که سرعاً " از دولت ایران تقاضا نماید که تا زمان اخذ تصمیم توسط دیوان در مورد درخواست خواهان، بر اساس نظرات طرفین، اقدامات لازم را جهت توقف رسیدگی های مربوط در دادگاه عمومی تهران، به عمل آورد .
به دلایل فوق:

یک - دیوان داوری از دولت جمهوری اسلامی ایران دعوت می‌نماید که تا تاریخ ۳۰ مه ۱۹۸۳ (۹ خرداد ماه ۱۳۶۲) پاسخ به درخواست ثبت مورخ ۲ مه ۱۹۸۳ (۱۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) را کول را، به ثبت رسانند .

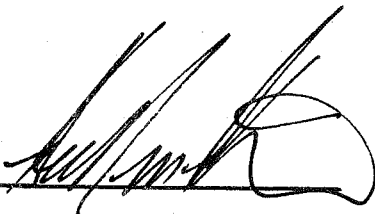
دو - از دولت جمهوری اسلامی ایران تقاضا می‌نماید که نسبت به توقف رسیدگی های مربوط در دادگاه عمومی تهران تا تاریخ ۸ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۸ خرداد ماه ۱۳۶۲)، اقدام نماید .

لاشه، به تاریخ ۵ مه ۱۹۸۳ برابر با ۱۵ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲

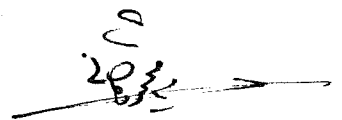

گونار لاگرگرن
رئیس دیوان داوری

به نام خدا

هوارد ام. هولتزمان

محمود کاشانی
مخالف